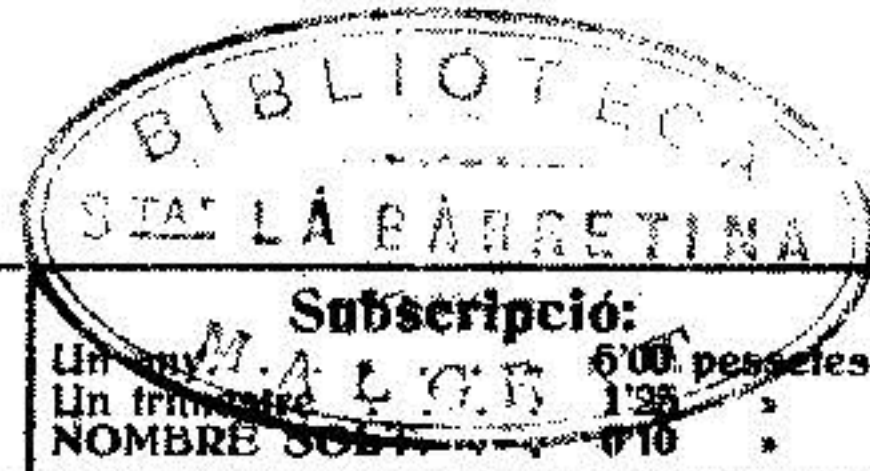

Bona Llevor

Setmanari Regionalista

Redacció i Administració:
Carrer del Carme, n.º 58

MALGRAT, 10 Mars de 1918
No's retornen els originals

L'air i'l avui d'Espanya

Hi han certes dades que convé no oblidar mai, i encara que sabudes, es altament necessari repetir-les amb freqüència, perquè basats en la força dels números son per els que no tenen altra instrucció, solida base de defensa i argument poderós en les discussions que'ls rancis i de la crosta amarga habem de sostenir amb els flamants lliberals nous-centistes. Aquestes dades sintetisen no un article de fondo, sino una obra voluminosa.

1600

Fèlip II regia Espanya. La «reacció» es trobava infiltrada en el cor del poble. El «clericalisme» estava en el període algit de son poder.

Dominis espanyols: Espanya, Portugal, Roselló, Naps, Sicília, Milan, Cerdenya, Flandes, Franc Condat, Balears, Canaries. Terce-res, Mèxic, Perú, Brasil, Chile, Paraguai, Plata, Nova Granada, Guinea, Angola, Bengala, Goa, Mozambique, Calcuta, Ormuz, Camboia, Malabar, Malaca, Macao, Ceilán, Molucas, Filipinas i Antilles (Cuba, Puerto Rico, etc. etc.)

Socials: Gremis ben vistos, jornada de 8 hores.

Tributs: 50 millions de pessetes.

Deute: 100 millions.

1800

Te començament el «nomenat» progrés, la nomenada «civilització» i el (nomenat) dret del home. Carles III expulsa els jesuites. La representació de la llibertat escala el poder. Els principis de França s'introdueixen a Espanya.

Dominis espanyols: Espanya, Balears, Canaries, Filipines, Amé-

rica, Antilles, (quina baixa, quina vergonya.)

Socials: Cants esbojerrats de la Internacional demanant pa o feina.

Tributs: 150 millions de pessetes.

Deute: 1,500 millions de pessetes.

1900-1918

Sufragi universal. Llibertat de pensament i d'impremta. Matrimoni civil. Socialisme. Mánigues amples pel joc, prostitució, etc.

Dominis espanyols: Espanya, Balears, Canaries, Fernando Poo.

Socials: Vagues, setmana d'agost, manca de subsistencies, servei obligatori, emigració, etc. etc.

Tributs: 2,000 millions de pessetes (horror).

Deute: ¡La mar i'ls barcos! Oh la mar sense barcos.

Els comentaris els deixem a gust del lector imparcial i desapassionat.

DR. VERITAS.

¿LA POLITICA ES LA MISSIO

DE LA DONA?

S'es dit, que Deu ha deixat moltes coses a la disputa dels homes; es cert també que moltes de elles semblen ser, segons el cristall amb que's miren; i no cab dubte que'n algunes d'altres, es qüestió de gustos, dels quals segons l'adagi, no hi ha res escrit.

En virtut d'aquets antecedents, ningú deu estranyar si vinc a emetre la meua opinió respecte l'interrogant capçalera del present article.

Res més impropí de la dona que

la política, i no obstant moltes son les dames que han causat seriosos trastorns polítics com d'altres han sagallat amb sa intromissió política gestes per cert ben gloriozes. Fullejeu l'història i veureu a França a una Pompadour i a una Dubarray nomenar i revocar ministres i alts funcionaris a son caprici i a una Lluisa Michel atraure's les masses amb el llecor del comunisme i de la sobirania popular. Y en cambi vejem a l'emperatriu Pulqueria, a Isabel, la Católica, i a donya Blanca, de Castella, afermant lo que deia el Marqués de Valdegamas «que'ls regnats de les Santes reines han sigut els més grans de la Història.

Amb tot ens ratifiquem, diguent que la dona deu fugir de la política, considerant que si San Pau digué que les dones deuen callar en la Esglesia, nosaltres anyadirem que tambe deu caliar en política i que la seua única missió está en obeir a llurs marits.

Deuen anar contra aquesta corrent que arrastra a la dona a abassegat totes les carreres fins les més incompatibles amb l'honor i pudor de son sexe, recordant que al dedicar-se a la política perden tots els seus encants i gracies i que millor escau en ses delicades mans la agulla i la escombra que'l periódic.

Amb aixó no pretenim blasmar ni censurar la valor d'aquelles intrépides dones que durant la gloriosa epopeia de la Independencia resistiren al francès a Saragossa i completaren la derrota dels mateixos en el Bruc; ni aspirem a criticar la conducta de la valerosa